

Den Centrale Albanske Moske

Centrale Ritualer

Grundlaget for de centrale ritualer er Islams fem søjler, som udgør fundamentet for muslimers liv.

De fem søjler er:

1. Trosbekendelsen (Shahâdah)

Den første søjle er troserklæringen på den islamiske monoteisme, som omfatter, at man bevidner følgende:

Der er ingen, der har retten til at blive tilbedt undtagen Allâh ene og alene, og Muhammad er Allâhs budbringer

Som muslim er det at tjene Allâh i dette liv det eneste formål med livet, og for at kunne gøre dette skal de troende fremsige shahâdah. Denne udtalelse indeholder en beneægtelse efterfulgt af en bekræftelse. For at en muslim kan tro på og tilbede Allâh kræves det, at man som muslim først afviser de handlinger og overbevisninger der modsiger eller overtræder de rettigheder, der tilhører Allâh. Dette opnår ved at følge den sidste profet Muhammads sædvane og handlinger. Eftersom at shahâdaen udgør den vigtigste søjle i Islam, skal den erklæres med overbevisning og forståelse for at man kan blive muslim.

2. De fem daglige bønner (Salah)

Salah eller Namaz er betegnelsen for de bønner, som udføres fem gange om dagen, og som er den direkte forbindelse mellem mennesket og Allâh uden noget som helst mellemlid. I Islam findes der ingen hierarkiske autoriteter såsom præster. Bønnerne ledes af en lærd person, som har viden om Koranen og som normalt vælges af forsamlingen.

Bønnerne bedes ved daggry (fajr), middag (duhr), sen eftermiddag (asr), solnedgang (maghrib) og ved mørkets frembrud (ishâ) og bestemmer derved en hel dags rytme. Bønnerne har en helt central placering i det dalige liv. De fem bønner indeholder vers fra Koranen og reciteres på arabisk. Personlige bønner kan dog foretaget på ens eget sprog og på et hvilket som helst tidspunkt. En muslim kan foretage sine bønner stort set alle steder i verden, selvom det er anbefalet, at de foretages i fællesskab i en moské.

Adhân er det islamiske kald til bønnen og reciteres højt af en person, der kaldes for muadhin. Kaldet foretages normalt fra moskéens minaret fem gange om dagen, hvorved muslimerne kaldes til de fem bønner.

3. Den årlig almisse (Zakah)

Den tredje søjle i Islam er den årlige almisse, som tager udgangspunkt i det vigtige princip i Islam, at alt tilhører Allâh, og at rigdom er givet til mennesket som en betænkelse. Ordet zakah betyder både "renselse" og "vækst". Besiddelser og rigdomme renses ved at lægge et beløb til side til de trængende og til samfundet som helhed. Ligesom man beskærer planter for at fremskynde vækst, fremskynder almissen ligeledes ny vækst i samfundet. Den enkelte muslim skal have udregnet sin zakah individuelt. Udregningen tager udgangspunkt i, at man betaler 2,5% af sine rigdomme en gang

om året. Fra dette beløb skal dog fraregnes visse besiddelser såsom værdien af ens ejendom og transportmidler.

4. Fasten i Ramadan måneden (Sawm)

I den niende måned af hvert år af den islamiske månekalender (Ramadan), er muslimerne forpligtede til at faste fra daggy til solnedgang og i dette tidspunkt afholde sig fra at spise, drikke og have seksuelt samvær. Syge, gamle og rejsende må bryde fasten og indhente de forsømte fastedage på et senere tidspunkt i det pågældende år, hvis de er ved godt helbred og i er i stand til det. Dette gælder også for menstruerende, gravide samt ammende kvinder. Børn begynder at faste, når de når puberteten, selvom en del starter tidligere. Afslutningen på Ramadanen markeres med fejringen af den store Eid Al-Fitr/Bajram. Selvom fasten har gavnlige virkninger på helbredet, er fasten primært en måde, hvorpå man udfører selvrenselse og selvbeherskelse. Ved afholdelse fra verdslige goder, selv i et kort stykke tid, kommer en fastende person til at fokusere på hans eller hendes formål med livet ved konstant at tilbede og være opmærksom på tilstedeværelsen af skaberen, Allâh.

5. Pilgrimsfærden til Mekka mindst én gang i livet (Hajj)

Den årlige pilgrimsfærd til Mekka (hajj) udgør den femte søjle i Islam. Pilgrimsfærden er kun en forpligtelse for dem, der fysisk og økonomisk er i stand til at udføre den. Hvert år rejser ca. to millioner mennesker til Mekka fra alle verdensdele og samfundslag, således at mennesker fra forskellige lande med forskellige sprog og hudfarver mødes. Den årlige hajj begynder i den 12. islamiske måned (Dhul Hijjah). Pilgrimmene bærer simple klæder, der fjerner fokus fra klasse og kultur, så alle fremstår lige foran Allâh. Ritualerne ved hajj, der er af abrahamitisk oprindelse, består af at gå rundt om Kabaen syv gange og vandring syv gange mellem højderne Safa og Marwa. Pilgrimmene skal også samles ved Arafat-sletten udenfor Mekka og deltage i en fællesbøn for Allâhs tilgivelse. Fællesbønnen bliver opfattet som en forsmag på Dommedagen. Afslutningen af hajj markeres med en højtid, Eid Al-Adha/Bajram, som bliver fejret i muslimske samfund rundt omkring i verden med bønner og ved at give til de fattige og trængende.

Centrale Religiøse Tekster

De centrale tekster i Islam er Koranen og Hadith'erne. Koranen er Guds åbenbarede tale til Profeten Muhammad, og en vejledning og retledning til mennesket. Hadith'erne er det, der tilskrives Profeten Muhammad af hans udtalelser, handlinger og stiltiende accepter. Hadith'erne er vores guide til, hvordan vi rent faktisk skal efterkomme det, som Gud ønsker af os. Blandt de centrale kapitler af Koranen, er først og fremmest det indledende kapitel, "Åbneren" (al-fatihah), som muslimer verden over reciterer dagligt i hver eneste rituelle bøn – endda op til flere gange i hver bøn:

- **1: Åbningen (al-Fatihah)**

I Allahs navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige

1. *Al lovprisning tilkommer Allah, Verdenernes Herre*
2. *Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige*
3. *Dommedagens Hersker*
4. *Dig (Alene) tilbeder vi, og hos Dig (Alene) søger vi hjælp*
5. *Led os på den rette vej*
6. *Deres Vej som Du belønnede*
7. *Ikke dem Du er vred på, ej heller de vildledte*

Et andet væsentligt kapitel, der bliver kaldt "Oprigtighed" (al-Ikhlās), er kapitel nummer 112 i Koranen. Den er blevet kaldt en tredjedel af Koranen og beskriver udelukkende Guds Enhed (tawhid). Af samme årsag kaldes den også kapitlet om monoteismen (surah al-tawhid). I dens blot fire vers opsummeres de væsentligste aspekter af gudsopfattelsen inden for Islam.

- **112: Oprigtighed (al-Ikhlās)**

I Allahs navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige

1. *Sig (oh elskede Muhammad): Han er Allah, (Han er) Én*
2. *Allah er Den Selvtilstrækkelige*
3. *Han avler ikke, og ej er Han avlet*
4. *Og ingen er Hans lige*

Herudover er det 36. kapitel, Ya-Sin, blevet beskrevet som "Koranens hjerte" af Profeten Muhammad, og det har derfor en helt særlig spirituel og liturgisk betydning.

Blandt enkelte vers har særligt "Troneverset" (ayat al-kursi) stor betydning. Det er et af de længste vers, der beskriver og priser Guds storhed og guddommelighed. Men alt efter tema kan der være forskel på, hvilke vers der er mest relevante.

- **2:225: Troneverset (ayat al-kursi)**

225. Allah – der er ingen gud undtagen Ham, Den Levende, Den Opretholdende. Hverken blund eller søvn kommer over ham. Ham tilhører alt det som er i himlene og på jorden. Hvem er det, der går i forbøn hos Ham, undtagen med Hans lov? Han ved (alt) det som er foran dem og det som er bag dem, og de fatter ikke af Hans viden, undtagen hvad Han vil. Hans trone omfatter himlene og jorden og det tynger Ham ikke at opretholde dem. Han er Den Ophøjede, Den Mægtige